

Perspektywy rozrodu i wychowu karpioatych ryb reofilnych w biologicznie efektywnej i niskoemisyjnej akwakulturze zachowawczej

Jan Mazurkiewicz^{1,2}, Mateusz Rawski², Marcin Wiśniewski³, Krzysztof Florczyk^{1,2}, Jan Banaszak¹

¹Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, Zakład Doświadczalny Technologii Produkcji Pasz i Akwakultury w Muchocinie, Muchocin 20, 64-400 Międzychód

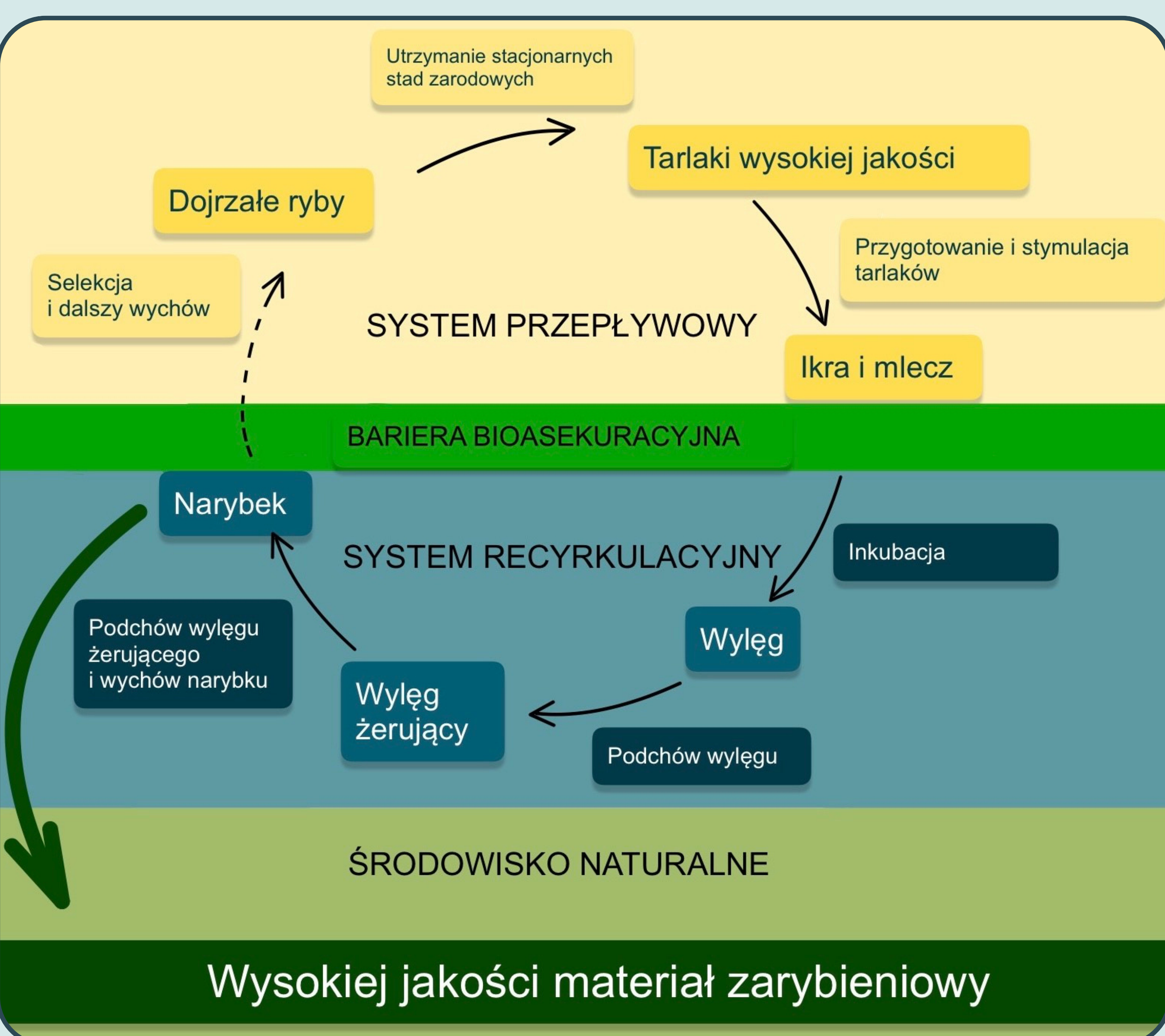
²Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, Katedra Zoologii, Pracownia Rybactwa Śródlądowego i Akwakultury, ul. Wojska Polskiego 71C, 60-625 Poznań

³Polski Związek Wędkarski Okręg w Poznaniu, ul. Znanieckiego 9, 60-682 Poznań

Obecnie w czasie szóstego masowego wymierania gatunków jako konsekwencji zmian antropogenicznych następuje znacząca utrata bioróżnorodności w przyrodzie. To zjawisko najtrudniej jest oceniać w ekosystemach wodnych ze względu na niewielki stopień ich poznania oraz trudności techniczne w eksploracji. Jednak w wodach śródlądowych procesy zanikania gatunków przebiegają w sposób najbardziej gwałtowny.

W skali globalnej chów i hodowla organizmów wodnych dostarcza większą ilość produktów niż pozyskiwane jest ze środowiska naturalnego, dzieje się tak dzięki dywersyfikacji – obecnie w warunkach kontrolowanych, akwakulturze towarowej oraz zachowawczej utrzymuje się już ponad 600 gatunków.

Krajowa akwakultura charakteryzuje się niewielkim stopniem zróżnicowania gatunkowego produkcji, co przekłada się nie tylko na jej niską konkurencyjność, ale również generuje wysoką potrzebę rozwoju i dywersyfikacji produkcji materiału zarodkowego i zarybieniowego. Opracowanie efektywnych metod w tym zakresie może w znaczącym stopniu przełożyć się nie tylko na konkurencyjność ekonomiczną branży, ale również na bezpieczeństwo genetyczne natywnych dla terenów Polski zasobów ryb.



Pomimo tego, że rozród w akwakulturze karpiokształtnych ryb reofilnych został już dobrze rozpoznany oraz udokumentowany jest to tylko jeden etap cyklu, który jest potrzebny do uzyskania wysokiej jakości materiału zarybieniowego. Większość wyników badań prowadzonych dotychczas dowodzi, że najskuteczniejsze pod kątem przeżywalności ryb jest zarybianie materiałem podchowany ze względu na niższą presję drapieżniczą oraz jego wyższy stopień rozżerowania. Dlatego koniecznością jest opracowanie nie tylko szczegółowych rozwiązań dla danych etapów historii życia gatunku, ale holistycznej oraz systematycznie rozwijanej strategii utrzymania stad rodzicielskich, rozrodu, podchowu wylęgu oraz wychowu narybku w akwakulturze zachowawczej.

Konferencja "PotamON". 20-22.09.2023, Łukęcin